

MUISTIO KULTTUURIPERINTÖOPETUSTA MAAILMANPERINTÖKOHTEESSA 28.11.2005

Opetushallitus järjesti yhdessä Rauman opettajankoulutuslaitoksen ja Rauman normaalikoulun kanssa päivän mittaisen seminaaritapaamisen, jonka tavoitteena oli mm. jakaa kokemuksia kulttuuriperintöopetuksesta sekä tiivistää opettajankoulutuslaitosten kulttuuriperintöopetukseen liittyvää yhteistyötä.

Tilaisuus pidettiin Raumalla 28.11.2005. Paikalla oli parisenkymmentä henkilöä maamme eri opettajankoulutuslaitoksista ja normaalikouluista sekä Opetushallituksen ja Rauman museon edustajat (ks.liitetiedosto). Lisäksi tilaisuudessa vieraili kahden alueellisen lehden toimittajat (Länsi-Suomi ja Uusi Rauma)

Rauman opettajankoulutuslaitoksen johtaja Kari Niinistön avaussanojen jälkeen suunnittelija Heljä Järnefelt Opetushallituksesta luki tilaisuuden suojelijan pääjohtaja Kirsi Lindroosin tervehdyssanat (ks.liitetiedosto).

Tämän jälkeen Heljä Järnefelt esitteli koulujen kulttuuriperintöopetusta kehittäneen Suomen Tammi-hankkeen/verkoston yhteistyön esimerkkejä ja Rauman normaalikoulun lehtorit kertoivat seikkaperäisesti opiskelijan ohjaamisesta kulttuuriperintöopetukseen omassa opinahjossaan.

Normaalikoulun ruokalassa nautitun lounaan jälkeen vuorossa oli avoin keskusteluosuus, jossa todettiin mm. seuraavaa:

- eNorssin sivuille tulisi saada kulttuuriperintökasvatusta käsittelevä sivusto kuvapankkeineen mahdollistamaan ja helpottamaan tietojen ja ajatusten vaihtoa verkoston toimijoiden välillä.
- kulttuuriperintö ja -identiteetti ovat käsitteinä sangen monitahoisia. Esimerkiksi suurilla paikkakunnilla ei välttämättä ole kovinkaan yhtenäistä alueellista identiteettiä. Perinteen käsittäminen myös muuttuu ikäluokkien myötä. Kouluttajien tulisi pystyä hahmottamaan mikä on heille itselleen ja mikä heidän opetettavilleen "perinnettä".
- Maahanmuuttajataustaisille oppilaille kansallisen ja alueellisen historian opettaminen on usein vaikeaa. Eri kulttuuritaustoista tulevat oppilaat ymmärtävät ja käsittävät usein käsillä tekemisen paremmin kuin tekstiä. Heidän opettamisessaan onkin hyvä lähteä käytännönläheisesti liikkeelle turvallisista aihealueista kuten musiikki, tanssi, ruokakulttuuri, tekstiilityöt yms.

- Kulttuuriperintöalan opettaminen ja osaaminen on edelleen monilla paikkakunnilla keskittynyt hyvin harvojen, asiasta kiinnostuneiden henkilöiden käsiin, mikä on omiaan lisäämään haavoittuvuutta, sillä esimerkiksi ao.henkilön muuttaessa toiselle paikkakunnalle, hänen tekemälleen työlleen ei useinkaan löydy yhtä innokasta ja osaavaa jatkajaa.
- Kulttuuriperintökasvatus tulisi aloittaa jo varsin aikaisessa vaiheessa, varhaiskasvatuksessa. Samassa yhteydessä pohdittiin onko nähtävissä, että Suomen Tammi-hanke olisi saanut aikaan asennemuutosta. Todennäköisenä pidettiin sitä, että muutos näkyisi selkeämmin vasta kun 'Tammen kohdelapset' ovat aikuistuneet, mutta asian tutkimista ja selvittämistä pidettiin joka tapauksessa tarpeellisena.
- Opiskelijoiden osuus ja mukanaolo verkostossa on tärkeää ja siksi oli hyvä, että Tampereelta oli päässyt opiskelijoita mukaan tilaisuuteen.

Keskusteluosuuden jälkeen siirryttiin museojohtaja Anna Nurmi-Nielsenin johdolla Vanhassa Raumassa sijaitsevaan entiseen laivanvarustajankotiin, Marelaan, jossa keskustelua jatkettiin iltapäiväkahvien lomassa. Samalla sovittiin myös vastaavanlaisen seminaaritapaamisen järjestämisestä myös ensi vuonna. Paikkakunnaksi valittiin Suomen Turku.

Suuri kiitos kaikille seminaaripäivän suunnittelussa ja järjestämisessä mukanaolleille sekä luonnollisesti myös kaikille osallistujille, jotka viime kädessä mahdollistivat koko tapahtuman toteutumisen. Tapaamisiin ensi vuonna Turussa!

Raumalla 1.12.2005

Jyri Halme

Opetuksen ja kasvatuksen kehittämiskeskus Sat@Oppi
Turun yliopisto, Rauman opettajankoulutuslaitos
Seminaarinkatu 1, 26100 Rauma